

ELEJE

presenta

OBSCULESCENCE

(Eros, Tànatos i cants de Sirena)

OBSOLESCENCE (Eros, Tànatós i cants de Sirena)

Text: **Susanna Garcia-Prieto**

Direcció: **Alex D. Capo**

Intèrprets: **Eric Balbàs, David Teixidó, Laura Pujolàs, Mar Pawlowsky, Marc Ribera i Maria Hernández.**

Ajudant de direcció: **Anna Díez**

Disseny d'escenografia: **Enric Naudí**

Disseny de vestuari: **Helena Torres**

Disseny d'il·luminació: **Raimon Rius**

Disseny d'espai sonor: **Alex D. Capo**

Arranjaments: **Cisco Cruz i Håvard Enstad**

Fotografia: **Clara Pedrol**

Producció: **Cia. EL EJE**

Espectacle en català.

Durada **100 minuts**

OBSOLESCENCE

EROS, TÀNATOS I CANTS DE SIRENES

BY SUSANNA GARCÍA-PRIETO

DIRECTED BY ALEX D. CAPO

ERIC BALBÀS

MARIA HERNANDEZ

MAR PAWLOWSKY

LAURA PUJOLÀS

MARC RIBERA

DAVID TEIXIDÓ

Sinopsi

Al desert de Nevada, o potser el d'Arizona, estan passant coses estranyes. Tombes obertes, pedres lunars, caminants del desert, policies que se salten les normes però respecten la cadena de comandament de manera estricta, prediccions exactes, nits de cacera i hamburgueses delicioses.

A més és tan difícil dir quina hora és exactament... perquè la llum del desert enganya els nostres ulls i la calor afebleix els sentits.

On som realment? Qui són aquesta gent que no para de parlar i de tocar-se de manera proçaç a cada estona? On ha anat a parar la moral? L'educació? La cultura?

Com passa amb els déus dels homes, és difícil dir què és Obsolescence, però és més senzill dir què no és: no és un thriller, no és una història policíaca, no és una història de bons i dolents, no és un western, no és sexe i violència gratuïtes, no és abús de l'autoritat... Però s'hi assembla tant a tot això.

Obsolescence deu ser només l'intent d'uns personatges per no caure en desús, l'intent d'un llenguatge per no ser dit per darrera vegada, l'intent d'una forma de vida que de tan repetir-se ha esdevingut una paròdia d'ella mateixa.

I res més.

Benvinguts a Black Rock City. Benvinguts a Obsolescence.

Notes de dramaturgia

Què fas quan una colla d'actors (insolentment) joves i talentosos et demana que escriguis per ells?

Penso que, tan si ets un dramaturg consagrat com si ets un dramaturg novell, l'única bona opció és dir: d'acord, anem-hi, què voleu? Perquè no hi ha millor manera d'aprendre que des de la passió i l'amor pel que fas.

Si a més et proposen d'escriure des d'un lloc tan incert com el concepte "post-apocalipsi", encara has de dir més que sí, que d'acord. Perquè no hi ha apocalipsi (del grec: revelació) més enorme que escriure a peu d'escenari durant el procés d'assaig.

Que la companyia El Eje em demani tal cosa, em sembla un regal que només pot ser agraït amb un text que estigui a l'alçada de les seves expectatives. Personalment, en tinc moltes i espero saber aprofitar l'oportunitat de ser millor dramaturga, d'entendre més el teatre i els seus processos, un cop donem per bona la primera versió del text.

I dic la primera versió del text perquè l'escriptura dramàtica és una tasca infinita com la de Sísif.

Tan de bo puguem dir algun dia allò que deia Pinter: "De fet només he escrit una obra de teatre. La resta són reescriptures"

Endavant les atxes!

Susanna García-Prieto

© CLARA PEDROL
FOTOGRAFIA

© CLARA PEDROL
FOTOGRAFIA

NOTA DEL DIRECTOR

M'interessa la creació d'espectacles per pur egoisme personal. Perquè és tan excitant com anar a buscar un tresor: mai saps què hi pot haver dins un vell bagul, si és que l'arribes a trobar.

Això no vol dir que no tinguem una idea del que volem i en aquest cas en concret, Elejedelmal proposa explorar la interacció amb el públic com a punt de partida de la escenificació, cosa que em fascina ja que obre algunes vies de treball:

- L'exploració "funcional" (Hi ha "quarta paret"? => El "trencament" de la quarta paret, la transparència de la quarta paret, el desplaçament de la quarta paret... No hi ha quarta paret? => Rol dels espectadors evidència, proposta i joc. La violència de NO especar, etc.)
- L'exploració "filosòfica" (Funció de l'espectador => convenció tàcita: especar + funció del públic com a objecte i subjecte d'allò "íntim, privat"... etc.)

És una exploració dels límits de la funció del públic perquè és històricament una de les fronteres de l'escenificació.

El model de representació serà l'evidència de la pròpia representació amb mecanismes narratius adequats => nous i/o antics.

La metodologia de creació ha estat basada en la improvisació no resolutiva. Es a dir, l'esforç dels actors i actrius se centra per tots el mitjans a NO RESOLDRE el conflicte (improbable) de la situació i assumir immediatament els canvis de la situació.

Ritme de l'escenificació basat en els "Sistemas Minimalistes" de José Sanchis Sinisterra.

I com a "aglutinador" farem servir els procediments i models constructors de sentit de Rafael Spregelburd.

El que se sol anomenar treball de creació implica treballar des de la fragmentació, amb materials inacabats, amb idees vagues de cap a on s'ha d'anar, sense un mapa marcat amb una creu que ens indica on hem d'arribar. Implica la possibilitat de perdre's, però és l'única manera de trobar alguna cosa.

Àlex D. Capo

© CLARA PEDROL
FOTOGRAFIA

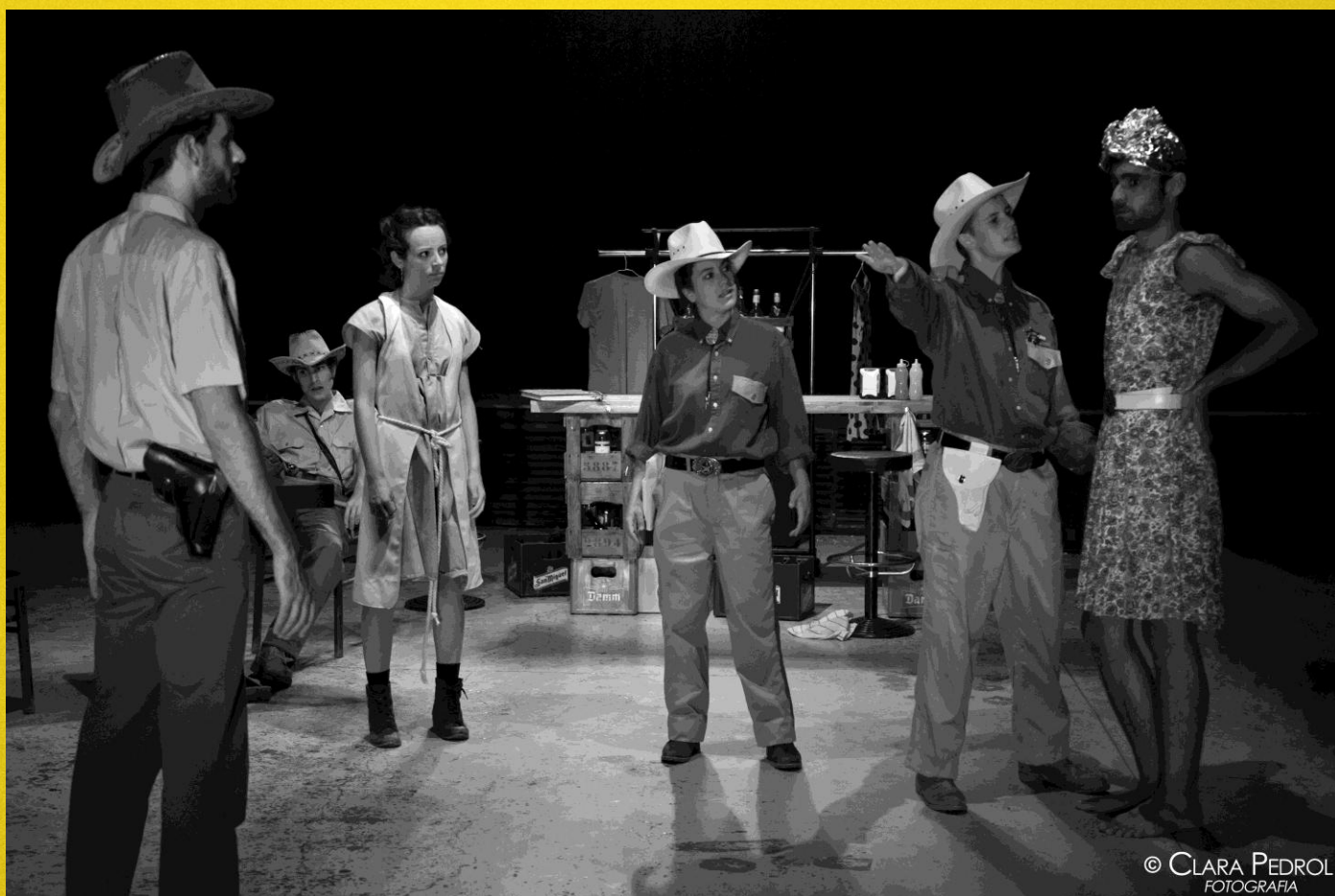
© CLARA PEDROL
FOTOGRAFIA

La companyia EL EJE

Eugenio Barba deia que un espectacle teatral era impossible dur-se a terme si no es feia sota una xarxa familiar, de convivència i de confiança. La nostra companyia neix a partir de l'amistat que ens uneix.

El voler fer la teva feina amb la gent que estimes pot confondre's amb una certa actitud pueril; a nosaltres ha sigut el que ens ha donat l'empenta per donar forma a tot allò que ens uneix. L'art no és res més que expressar i transmetre els ponts que uneixen a les persones. Compartim maneres de treballar, l'art que ens agrada, l'art que volem fer i, perquè no, també el nostre dia a dia. Entenem que la vida és de qui la mossega amb força, i per tant volem ser els nostre propi motor per a treballar. En les creacions hi trobem el moviment que ens mantindrà en vida. Parim la companyia per crear i començar des de sota, perquè a sota hi ha totes les coses aprehensibles, també per fer la feina dura, perquè només així s'entén la professió teatral en la seva totalitat, i ens basem en el treball col·lectiu, perquè creiem que és la força que pot fer canviar el món.

Quan ens vam formar pensàvem en la importància de mostrar una estètica, una ideologia... Però com definir-la d'entrada si es va adquirint a mesura que es fa? Confiam en que passat un temps en podrem deixar constància i que el públic també podrà dir qui som, què som, com som, què fem i com fem les coses. Per ara, volem fer un teatre honest, compromès, cru i que impacti en l'espectador; i això només ho podem avalar amb la feina, suant i treballant com a artesans per a una interpretació original i de qualitat.

© CLARA PEDROL
FOTOGRAFIA

Eric Balbàs Alvarez

Sortit de l'Institut del Teatre, ha completat la seva carrera fent cursos d'interpretació amb Andrés Lima, Nuria Legarda (Daulte), Agustí Estadella i de biomecànica amb Moreno Bernardi.

Els seus últims treballs són "FAMILYIA" de The Mamzelles Teatre a Àtrium, "*Se fue en un barco*" dirigit per Joan Vázquez a l'Almeria Teatre, "*Cèl·lules T*" (El Eje) dirigit per Gerard Nicasi, "*No pujaràs a l'Àtic*" dirigit per Jumon Erra a l'Àtic22, i "*Antígona.Garzón*" dirigit per Boris Rotenstein, entre d'altres.

David Teixidó

Sortit de l'Institut del Teatre ha completat la seva carrera amb formació de flamenc de quatre anys i biomecànica amb Moreno Bernardi.

Els seus últims treballs són "Discordants" de RetorCia Teatre (guanyadora de la beca desperta), "*Cèl·lules T*" de EL EJE, "*Fam Oculta*" de la Companyia Ignífuga a Eòlia I+D, "*Cosmos*", presentat al Festival de Teatre 100º, a Berlin, amb -CITSAUG-, i en cinema, amb la pel·lícula francesa *Elías*, de Clément Badin.

Laura Pujolàs

Sortida de l'Institut del Teatre ha completat la seva carrera fent cursos de dansa contemporània, claqué, llenguatge musical i violoncel.

Els seus últims treballs són "Jo penso en Yu" dirigida per Imma Colomé, "Koltès i una mica de Brel" dirigida per Joan Ollé, "Els Justos" d'Albert Camus dirigida per Albert González al Teatre Estruch de Sabadell, "La Terra Oblidada" escrita i dirigida per Llàtzer Garcia a la Sala Atrium, "Dinou" de Ferran Joanmiquel dirigida per Carles Fernández dins el Festival de Temporada Alta i a la Sala Beckett, entre altres.

Mar Pawlowsky

Sortida de l'Institut del Teatre ha completat la seva carrera fent cursos de biomecànica amb Moreno Bernardi, i Núria Legarda (Entrenament Daulte).

Els seus últims treballs són "Cèl·lules T" de EL EJE, "Save me" videoclip de The Mamzelles dirigit per Marc Pujolar, presentació del disc de The Mamzelles al Teatre Romea, i en cinema a la pel·lícula "Tots volem el millor per a ella" dirigida per Mar Coll i a «Requisitos para ser una persona normal» dirigida per Letícia Dolera.

Marc Ribera

Sortit de l'Institut del Teatre i Eòlia, format com a alumne i també professor d'Entrenament actoral Daulte, ha entrenat gimnàstica artística al CAR durant anys.

Els darrers treballs són *"Rinoceront"* dirigida per Carme Portacelli, *"Cèl·lules T"* de EL EJE, *"La festa de les cadires"* dirigit per Roger Torns, *"La ventafocs, amb ritme dels '50"* un musical de La Roda Produccions, o *"Vete a la mierda, mi amor"* de Retorcía Teatre a la Nau Ivanow.

Maria Hernández

Sortida de l'Institut del Teatre ha completat la seva carrera amb cursos amb Nuria Legarda (Entrenament Daulte).

Els seus últims treballs són *"Cèl·lules T"* de EL EJE, *"Gemma Pèl"* i *"Atrapados en la red"* amb la companyia del Galliner, i ha protagonitzat el curtmetratge *"Anna"* dirigit per Cristina Sánchez. Ha participat també en els 10 minuts de la Sala Beckett.

DRAMATURGA. SUSANNA GARCIA-PRIETO

Llicenciada en Interpretació per l'Institut del Teatre de Barcelona, també ha realitzat cursos amb Javier Daulte, Carol López i Alejandro Catalán, entre d'altres.

Ha actuat en diversos muntatges dirigits per Alex D. Capo, Alicia Gorina, Carlota Subirós i Franco di Francescantonio, entre d'altres.

Els darrers anys ha traduït de l'anglès alguns textos dramàtics i ha escrit alguns textos "Expedient K" (2013), "Nanoteatre" (2013), "Tècniques de Comunicació Extrema" (2008), "La tesina definitiva" (2003) i algunes escenes curtes.

DIRECTOR. ALEX D. CAPO

Llicenciat en Direcció i Dramatúrgia per l'Institut del Teatre de Barcelona, s'ha format també amb Sanchis Sinisterra, Javier Daulte, Rafael Spregelburd i Enzo Cormann, entre d'altres.

Ha escrit i dirigit diverses obres de teatre: "Expedient K" i "Nanoteatre" (Teatre Principal de Vilanova i la Geltrú, 2013), "Miseñor" (Microteatro, 2012), "Gorgones" (Nau Ivanow, 2010), "H.I.M" (Nau Ivanow, 2010), "Vull ser Bernard-Marie" (Nau Ivanow, 2010, i Festival LOLA, 2007) i "Les coses de la forma" (2008, Teatre Lliure), entre d'altres.

També ha dirigit muntatges amb textos d'altres autors com "The Homecoming" de Harold Pinter (Teatre Estudi, 2006) i "Noel Road" de Carlos Be (Sala Beckett, 2005), entre d'altres

Cia. EL EJE

Pàgina web: <http://www.elejecia.wix.com/eleje>

Email: elejecia@gmail.com

Facebook: <https://www.facebook.com/pages/El-eje-del-mal/152505048285271>